

UWV en het Schattingsbesluit

Hoe is het mogelijk, dat volgens het aangepaste schattingsbesluit het UWV geschikte functies kan hanteren/gebruiken, die geen landelijke spreiding kennen?

De gevonden en geschikt bevonden functie, die aan de vastgestelde belastbaarheid voldoen, maar bij 1 bedrijf in geheel Nederland voorkomt, waarvan de zogenaamde criteria, dat de functie tenminste 3 arbeidsplaatsen moet kennen, wordt opgelost door het UWV doordat de criteria van tenminste 3 arbeidsplaatsen wordt bereikt, doordat de gevonden functie bij dat ene bedrijf, ook in verschillende arbeidsuren per week kan worden uitgevoerd. Bijvoorbeeld: 1 arbeidsplaats bij dat ene bedrijf van 13 uur per week en 2 arbeidsplaatsen van 15 uur per week.

Het UWV hoeft alleen maar het woord CBBS systeem te gebruiken en te zeggen, dat het soort functies, die geen landelijke spreiding kennen, zoals algemeen geaccepteerde arbeid wordt bedoelt, niet aanwezig zijn in het systeem en worden door de overheid en de rechterlijke macht op hun blauwe ogen geloofd, m.b.t. het gebruik van dit zogenaamde CBBS systeem. Het UWV gebruikt voor de functies in het systeem, de zogenaamde SBC codes, waarmee ze de landelijke spreiding willen kunnen waarborgen. Maar een SBC code is alleen maar een bundeling van allerlei functies, die het UWV onder deze SBC code laten vallen. M.a.w. het UWV gebruikt de SBC code om de landelijke spreiding aan te tonen, terwijl dit een bundeling is allerlei verschillende functies.

Eigen voorbeeld:

SBC code: 264122, daarmee wordt bedoelt het volgende: Machinaal metaalbewerker (excl. bankwerken). Wanneer men alleen naar deze bundeling kijkt, zal dit absoluut een landelijke spreiding kennen, want de algemene naam van de machinaal metaalbewerker, zal waarschijnlijk landelijk voorkomen, maar nu komt het zogenaamde addertje onder het gras. Onder de gebruikte SBC code: 264122 vallen heel veel verschillende functies, die dan een speciaal functienummer krijgen en deze gevonden functienummers gebruikt men dan, om de belastbaarheid te vergelijken met de daarbij behoren functieomschrijving. Onder de bundeling van de SBC code: 264122 heeft men voor mij een geschikte functie gevonden, namelijk: Draaweefster/ Nadenlegger in een metaal en/of kunststofdoeken weverij, waarvan het zogenaamde gebruikte functienummer maar van 1 bedrijf is en gevestigd in Groningen, terwijl ikzelf in de omgeving van de Randstad Rotterdam woon.

Een functie in Groningen wordt als geschikt bevonden en dan krijgt het UWV het ook voor elkaar, om aan deze functie, de eis van 3 arbeidsplaatsen te koppelen, door van dit ene bedrijf in Groningen, de arbeidsplaatsen binnen

UWV en het Schattingsbesluit

dit bedrijf met verschillende arbeidsuren per week, aan te vullen tot de criteria van tenminste 3 arbeidsplaatsen. Namelijk dezelfde functie wordt in verschillende arbeidstijden per week uitgevoerd door medewerkers met deze functie van dit zelfde bedrijf. Een functie in Groningen is gebruikt en 3 arbeidsplaatsen worden gebruikt, met 1 arbeidsplaats binnen dit bedrijf met arbeidsuren van 13 uur per week en 2 arbeidsplaatsen binnen dit zelfde bedrijf met totale arbeidsuren van 15 uur per week = 3 arbeidsplaatsen.

Het UWV heeft nu voldaan aan de eis van een geschikte functie, die als algemeen geaccepteerde arbeid wordt gezien en voldoet aan de eis van tenminste 3 arbeidsplaatsen. Wanneer deze functie niet gebruikt was en/of niet voorkomen in dat zogenaamde CBBS systeem, die alles zogenaamd moet waarborgen, dan had mijn AO percentage volledig anders uitpakkt en waarschijnlijk zelfs op arbeidsdeskundige gronden, volledig arbeidsongeschikt.

Ik roep nu eigenlijk ieder Kamerlid op, om nu hier toch echt eens iets aan te gaan doen. Ook de Centrale Raad van Beroep trapt er iedere keer in, zoals ook de overheid, die in de nota van toelichting het CBBS systeem volledig vertrouwd en van mening is, dat de zogenaamde witte raven van het gebruik van geschikte functies, volledig zijn gewaarborgd en aan de landelijke spreiding voldoen. Naar mijn mening geef ik nu met bovenstaand voorbeeld aan, dat dit helemaal niet het geval is, want hoe is het dan mogelijk, dat er maar 1 functienummer geschikt wordt bevonden voor mij, namelijk die van 1 bedrijf in Groningen is en de 3 arbeidsplaatsen worden bereikt, door de verschillende arbeidstijden bij dit bedrijf. Volgens mij is er dan juist sprake van een Witte Raaf, die volgens het UWV, de overheid en de Raad niet voorkomen. Bij deze functie is er absoluut geen sprake van het begrip algemeen geaccepteerde arbeid, zoals in het aangepaste schattingsbesluit wordt beschreven.

Ik ben al jaren aan het vechten tegen dit onrecht, maar ja het UWV mag en kan alles, ook volgens de Raad en de overheid. En de cliënt moet bewijzen. Niet het UWV. Wie gaat er opstaan, tegen deze idioterie van deze manier van je restverdiencapaciteit beoordelen, waarvan het ook mogelijk is, geschikte functies te gebruiken, die maar bij 1 bedrijf met verschillende arbeidsuren per week voorkomen. Bij het gebruik van dit soort functies is er absoluut geen sprake van een reële schatting. Maar ja, het UWV kan en mag alles, zelfs functies gebruiken, die landelijk bijna niet voorkomen. Kamerleden graag uw reactie en wordt het niet eens tijd, dat dit aan de kaak wordt gesteld en met mijn voorbeeld, de verantwoordelijke minister op het matje te roepen?

Dit hele gebeuren kost mij mijn gezondheid en je mag toch hopen, dat dit

UWV en het Schattingsbesluit

niet de bedoeling is geweest van de overheid. Als cliënt is het onmogelijk om met bewijslast te komen. Dat dit al mogelijk is in Nederland, komt vreemd over. Geen bewijslast voor het UWV, maar een cliënt, die totaal niet op ge hoogte is van het hoe en wat, moet met de bewijslast komen. Dit is volledig in strijd met artikel 6 EVRM (fair trial beginsel). Wie reageert en doet hier eindelijk wat aan, want ik word er doodmoe van om mijn gelijk te kunnen halen, waarvan de verweerder alleen maar roept, dat het CBBS systeem dit waarborgt.